

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 552

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 noiembrie 1999

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
902.	— Hotărâre pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 1999 al Regiei Autonome a Distribuției și Exploatării Filmelor „România-film“ București de sub autoritatea Oficiului Național al Cinematografiei.....	1-2	anul 1999, în vederea finanțării unor acțiuni de integrare economică și culturală dintre România și Republica Moldova..... 2-3
905.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 672/1999 privind alocarea de sume din Fondul la dispoziția Guvernului României pentru relațiile cu Republica Moldova pe		907. — Hotărâre privind înființarea Societății Comerciale „Institutul de Cercetări Chimice și Tehnologie Aplicată — I.C.C.T.A.“ — S.A. Craiova..... 4-9
REPUBLICĂRI			
			Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor... 9-13
			Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile... 13-16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 1999 al Regiei Autonome a Distribuției și Exploatării Filmelor „România-film“ București de sub autoritatea Oficiului Național al Cinematografiei

În temeiul art. 60 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 1999 nr. 36/1999, cu modificările ulterioare,

Guvernul României hotărâște :

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 1999 al Regiei Autonome a Distribuției și Exploatării Filmelor „România-film“ București de sub autoritatea Oficiului Național al Cinematografiei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli al Regiei Autonome a Distribuției și Exploatării Filmelor „România-film“ București se aprobă de către Oficiul Național al Cinematografiei.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli al Regiei Autonome a Distribuției și Exploatării Filmelor „România-

film“ București prevăzut la art. 1 reprezintă limita maximă și poate fi depășit în cazuri justificate, numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea Oficiului Național al Cinematografiei, cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor totale aprobate Regia Autonomă a Distribuției și Exploatării Filmelor „România-film“ București va putea efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerată infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei.

Art. 4. — (1) Contravenția se constată și amenda se aplică de către organele de control ale statului, împuterni-

cite potrivit legii, persoanelor vinovate de nerespectarea prezentei hotărâri.

(2) Contravențiilor prevăzute în prezenta hotărâre le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Oficiul Național al Cinematografiei,
Stere Gulea

Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

p. Ministrul finanțelor,
Mihai Aristotel Ungureanu,
secretar de stat

București, 4 noiembrie 1999.
Nr. 902.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 672/1999 privind alocarea de sume din Fondul la dispoziția Guvernului României pentru relațiile cu Republica Moldova pe anul 1999, în vederea finanțării unor acțiuni de integrare economică și culturală dintre România și Republica Moldova

Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 672/1999 privind alocarea de sume din Fondul la dispoziția Guvernului României pentru relațiile cu Republica Moldova pe anul 1999, în vederea finanțării unor acțiuni de integrare economică și culturală dintre România și Republica Moldova, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 24 august 1999, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul 2 al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„Suma prevăzută la alin. 1 urmează a fi repartizată, conform cuantumului și destinațiilor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, ordonatorilor principali de credite din următoarele ministere și alte instituții publice:

	<u>— milioane lei —</u>
— Ministerul Educației Naționale	1.650
— Ministerul Culturii	2.000
— Ministerul Industriei și Comerțului	1.700
— Agenția Națională pentru Comunicații și Informatică	1.500
— Societatea Română de Televiziune	2.000
— Ministerul Tineretului și Sportului	500
— Biroul Român de Metrologie Legală	100
— Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului	350
— Ministerul Afacerilor Externe:	2.200
• Secretariatul Comitetului Interministerial	700
• Fundația Culturală Română	1.000
• Editare, tipărire și achiziție de carte și publicații	500.“

2. Hotărârea se completează cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,
Andrei Pleșu

p. Ministrul finanțelor,
Mihai Aristotel Ungureanu,
secretar de stat

București, 4 noiembrie 1999.
Nr. 905.

DEFALCAREA

pe ordonatori principali de credite și pe destinații a sumei de 12 miliarde lei
din Fondul la dispoziția Guvernului României pentru relațiile cu Republica Moldova
pe anul 1999, în vederea finanțării unor acțiuni de integrare economică și culturală
dintre România și Republica Moldova

Nr. crt.	Ordonatorul principal de credite	Suma (milioane lei)	Destinația Acțiunea/Proiectul
1.	Ministerul Educației Naționale	1.650	<ul style="list-style-type: none"> — Achiziționarea de manuale și cărți școlare pentru învățământul preuniversitar — Achiziționarea de literatură de specialitate pentru învățământul universitar — Plata salariului de bază (în România) pentru cadrele didactice trimise cu sarcini de predare în Republica Moldova — Achiziționarea de mobilier școlar și echipamente pentru unele instituții de învățământ preuniversitar din zonele de est ale Republicii Moldova — Acoperirea cheltuielilor legate de convocarea Congresului tinerilor basarabeni, bucovineni și maramureșeni din afara granițelor țării, care își fac studiile în România
2.	Ministerul Culturii	2.000	<ul style="list-style-type: none"> — Cărți și publicații — Biblioteci — Cercetarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural — Artele spectacolului — Arte vizuale
3.	Ministerul Industriei și Comerțului	1.700	<ul style="list-style-type: none"> — Continuarea lucrărilor la linia electrică LEA 110 kV Fălcu—Cantemir — Realizarea și implementarea în producție a semiconductoarelor cu arsenură de galiu
4.	Agenția Națională pentru Comunicații și Informatică	1.500	<ul style="list-style-type: none"> — Achitarea cheltuielilor legate de transmiterea programelor Radio Moldova Internațional
5.	Societatea Română de Televiziune	2.000	<ul style="list-style-type: none"> — Acoperirea cheltuielilor legate de retransmisia programelor I ale TVR pe teritoriul Republicii Moldova
6.	Ministerul Tineretului și Sportului	500	<ul style="list-style-type: none"> — Finanțarea unor acțiuni de tineret și sportive
7.	Biroul Român de Metrologie Legală	100	<ul style="list-style-type: none"> — Certificarea etaloanelor Republicii Moldova prin Institutul Național de Metrologie — Executarea mărcilor și poansoanelor metrologice prin Monetăria Statului din România
8.	Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului	350	<ul style="list-style-type: none"> — Realizarea sistemului informațional pentru transfer de date și comunicații cu Republica Moldova și Compania Națională „Apele Române” — S.A., etapa a II-a — Amenajări silvice — Cercetare științifică și monitoring forestier — Activitatea de refacere a potențialului cinegetic
9.	Ministerul Afacerilor Externe	2.200, din care: 700	<ul style="list-style-type: none"> • Secretariatul Comitetului Interministerial <ul style="list-style-type: none"> — Organizarea în România a Reuniunii comune a comitetelor interministeriale din România și Republica Moldova (București, octombrie 1999) — Participarea delegației Ministerului Afacerilor Externe al României la reuniunea anuală a grupei sectoriale privind fluidizarea traficului de călători și de mărfuri peste râul Prut — Consultări periodice între secretariatele comitetelor interministeriale din România și Republica Moldova • Fundația Culturală Română <ul style="list-style-type: none"> — Editarea, prin intermediul Fundației Culturale Române, a unor cărți necesare în Republica Moldova — Sprijinirea tipăririi unor publicații culturale din Republica Moldova — Achiziționarea de cărți pentru donații către biblioteci și instituții de cultură din Republica Moldova — Manifestări cultural-artistice (acordarea unor premii și burse)
		1.000	<ul style="list-style-type: none"> — Editare, tipărire și achiziție de carte și publicații în vederea trimerii la Chișinău.
		500	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înființarea Societății Comerciale „Institutul de Cercetări Chimice și Tehnologie Aplicată — I.C.C.T.A.” — S.A. Craiova

În temeiul prevederilor art. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se înființează Societatea Comercială „Institutul de Cercetări Chimice și Tehnologie Aplicată — I.C.C.T.A.” — S.A. Craiova, persoană juridică română cu capital social integral de stat, cu sediul în comuna Ișalnița, DE 70 km 6, județul Dolj, prin reorganizarea Centrului de Cercetări pentru Îngrășăminte Chimice Craiova care se desființează.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 se organizează și funcționează în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare și cu statutul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — (1) Capitalul social inițial al Societății Comerciale „Institutul de Cercetări Chimice și Tehnologie Aplicată — I.C.C.T.A.” — S.A. Craiova, în valoare de 1.936.550.000 lei, constituit prin preluarea elementelor de activ ale Centrului de Cercetări pentru Îngrășăminte Chimice Craiova, pe baza bilanțului contabil încheiat la data de 30 iunie 1999, aparține statului, care este acționar unic.

(2) Drepturile și obligațiile acționariatului la Societatea Comercială „Institutul de Cercetări Chimice și Tehnologie Aplicată — I.C.C.T.A.” — S.A. Craiova sunt exercitate de Fondul Proprietății de Stat.

Art. 4. — Activul și pasivul, precum și contractele Centrului de Cercetări pentru Îngrășăminte Chimice Craiova care se desființează se transmit Societății Comerciale „Institutul de Cercetări Chimice și Tehnologie Aplicată — I.C.C.T.A.” — S.A. Craiova prin protocol de predare-

preluare, pe baza datelor din bilanțul contabil încheiat la data de 30 iunie 1999, avizat de Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Societatea Comercială „Institutul de Cercetări Chimice și Tehnologie Aplicată — I.C.C.T.A.” — S.A. Craiova are ca obiect principal de activitate cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică în domeniul producției de îngrășăminte chimice, prin desfășurarea următoarelor activități:

- a) elaborarea de noi tehnologii pentru fabricarea îngrășămintelor chimice și perfecționarea celor existente;
- b) comercializarea tehnologiilor rezultate din cercetare;
- c) producția de mic tonaj de: îngrășăminte chimice, produse organice de bază și produse de sinteză organică fină, lacuri și vopsele, solvenți, aditivi și adevizi.

Art. 6. — (1) Personalul Centrului de Cercetări pentru Îngrășăminte Chimice Craiova va fi preluat de către Societatea Comercială „Institutul de Cercetări Chimice și Tehnologie Aplicată — I.C.C.T.A.” — S.A. Craiova, se consideră transferat și își păstrează salariile avute la data transferului, până la negocierea noului contract colectiv de muncă.

(2) Contractul colectiv de muncă va fi negociat în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și comerțului,

Radu Berceanu

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

p. Ministrul muncii și protecției sociale,

Norica Nicolai,

secretar de stat

Președintele Agenției Naționale
pentru Știință, Tehnologie și Inovare,

Lányi Szabolcs

STATUTUL

Societății Comerciale „Institutul de Cercetări Chimice și Tehnologie Aplicată – I.C.C.T.A.” – S.A. Craiova

CAPITOLUL I

Denumirea, forma juridică, sediul și durata societății comerciale

ARTICOLUL 1

Denumirea

(1) Denumirea societății comerciale este „Institutul de Cercetări Chimice și Tehnologie Aplicată – I.C.C.T.A.” – S.A. Craiova.

(2) În orice act, scrisoare sau publicație emanând de la societatea comercială se menționează denumirea, forma juridică, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului, codul fiscal, precum și capitalul social, potrivit legii.

ARTICOLUL 2

Forma juridică

Societatea Comercială „Institutul de Cercetări Chimice și Tehnologie Aplicată – I.C.C.T.A.” – S.A. Craiova, denumită în continuare *societate comercială*, este persoană juridică română având forma juridică de societate comercială pe acțiuni. Aceasta își desfășoară activitatea în conformitate cu legile române și cu prezentul statut.

ARTICOLUL 3

Sediul

(1) Sediul societății comerciale este în România, comuna Ișalnița, DE 70 km 6, județul Dolj. Sediul societății comerciale poate fi schimbat în altă localitate din România, pe baza hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor, potrivit legii.

(2) Societatea comercială poate avea filiale, sucursale, reprezentanțe, agenții, situate și în alte localități din țară și/sau din străinătate, cu sau fără personalitate juridică, după caz, potrivit legii.

Durata societății comerciale este nelimitată, cu începere de la data înmatriculării în registrul comerțului.

ARTICOLUL 4

Durata

Durata societății comerciale este nelimitată, cu începere de la data înmatriculării ei în registrul comerțului.

CAPITOLUL II

Scopul și obiectul de activitate

ARTICOLUL 5

Scopul

Scopul societății comerciale îl constituie dezvoltarea unei piețe a cercetării prin stimularea și optimizarea transferului tehnologic în procesul de inovare și valorificare a rezultatelor cercetării.

ARTICOLUL 6

Obiectul de activitate

Obiectul de activitate al societății comerciale îl constituie realizarea de produse și servicii, în condiții de eficiență, prin desfășurarea următoarelor activități:

1. activități de cercetare-dezvoltare, valorificare, consultanță, inginerie chimică, verificarea tehnologiilor la scară-pilot, expertiză și asistență tehnică în orice etapă a procesului preinvențional, invențional de exploatare și postutilizare a unui proces tehnologic (studii de fundamentare, proiect tehnic, caiete de sarcini, rapoarte de evaluare tehnică și/sau economico-financiară) pentru:

a) elaborarea de noi tehnologii și perfecționarea celor existente pentru îngrășăminte chimice, catalizatori, produse anorganice, produse organice de bază și produse de sinteză organică fină, produși organici naturali, lacuri și vopsele, solvenți, aditivi, adezivi, monomeri, auxiliari pentru diverse domenii industriale și materiale noi;

b) testarea de îngrășăminte chimice și de catalizatori;

c) elaborarea de proiecte de standarde pentru produse;

d) exploatarea și valorificarea tehnologiilor proprii sau achiziționate de la alte firme;

e) protecția mediului și epurarea apelor uzate;

2. cercetare fundamentală de bază și orientată, realizată în scopul obținerii de date privind proprietățile fundamentale ale compuşilor chimici, necesare în ingineria proceselor chimice;

3. elaborarea și efectuarea de analize fizico-chimice și analize speciale în vederea testării și atestării calității produselor;

4. analize tehnologice în instalații chimice și petrochimice pentru îmbunătățirea performanțelor acestora;

5. organizarea de programe, cursuri, seminarii de calificare și perfecționare profesională în domeniile de competență;

6. execuția de lucrări specifice de construcții și reparații pentru aparatură și utilaje chimice, construcții metalice, lucrări de instalații, izolații și instalări de echipamente, care dau funcționalitate clădirilor și construcțiilor speciale;

7. efectuarea de operațiuni productive, comerciale și de service, inclusiv reprezentanță, intermediere, consignație, contrapartidă;

8. servicii de transport privind persoane sau mărfuri, întreținere și reparare de autovehicule;

9. realizarea de acțiuni cu caracter social pentru personalul propriu al societății și pentru membrii de familie ai acestuia;

10. activități de contabilitate și revizie contabilă, consultații referitoare la impunere, activități de studii de piață și de sondaj, consultații pentru afaceri și management;

11. activități legate de informatică, ca de exemplu: consultații în domeniul echipamentelor de calcul, realizarea și furnizarea de programe de bază și aplicații, prelucrarea datelor, întreținerea și repararea echipamentelor de calcul, precum și alte activități legate de informatică;

12. editarea și difuzarea de lucrări științifice, publicații și reclame;

13. operațiuni de import-export.

CAPITOLUL III

Capitalul social, acțiunile

ARTICOLUL 7

Capitalul social

(1) Capitalul social inițial este de 1.936.550.000 lei, împărțit în 77.462 acțiuni nominative în valoare nominală de 25.000 lei, subscrise în întregime de statul român.

(2) Valoarea capitalului social se va definitiva după finalizarea acțiunii de reevaluare a imobilizărilor corporale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 500/1994 privind reevaluarea imobilizărilor corporale și modificarea capitalului social, cu modificările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 983/1998 privind reevaluarea clădirilor, construcțiilor speciale și a terenurilor, cu modificările ulterioare, iar după aceasta se va face înregistrarea în registrul comerțului.

(3) Capitalul social inițial, împărțit în acțiuni nominative de 25.000 lei, este în întregime subscris de statul român în calitate de acționar unic și este integral vărsat la data constituirii societății comerciale.

(4) Capitalul social inițial este deținut integral de statul român, ca acționar unic, până la transmiterea acțiunilor din proprietatea statului către terțe persoane fizice și/sau juridice române sau străine, în condițiile legii.

ARTICOLUL 8

Majorarea sau reducerea capitalului social

Capitalul social poate fi majorat sau redus pe baza hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor, în condițiile și cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

ARTICOLUL 9

Acțiunile

(1) Acțiunile nominative ale societății comerciale vor cuprinde toate elementele prevăzute de lege.

(2) Acțiunile vor purta timbrul sec al societății comerciale și semnătura a 2 administratori.

(3) Societatea comercială va ține evidența acțiunilor într-un registru numerotat, sigilat și parafat de președintele consiliului de administrație, registru care se păstrează la sediul societății comerciale.

ARTICOLUL 10

Drepturi și obligații decurgând din acțiuni

(1) Fiecare acțiune subscrisă și vărsată de acționari, potrivit legii, conferă acestora dreptul la un vot în adunarea generală a acționarilor, dreptul de a alege și de a fi aleși în organele de conducere, dreptul de a participa la distribuirea profitului, conform prevederilor prezentului statut și dispozițiilor legale, precum și alte drepturi prevăzute în statut și de reglementările legale.

(2) Deținerea acțiunii implică adeziunea de drept la statut.

(3) Drepturile și obligațiile legate de acțiuni se transmit în cazul trecerii lor în proprietatea altor persoane.

(4) Obligațiile față de terți ale societății comerciale sunt garantate cu capitalul social al acesteia, iar acționarii răspund în limita valorii acțiunilor pe care le dețin.

(5) Patrimoniul societății comerciale nu poate fi grevat de datorii sau de alte obligații personale ale acționarilor.

ARTICOLUL 11

Cesiunea acțiunilor

(1) Acțiunile sunt indivizibile cu privire la societatea comercială, care nu recunoaște decât un singur proprietar pentru fiecare acțiune.

(2) Cesiunea parțială sau totală a acțiunilor între acționari sau către terți se face în condițiile și cu procedura prevăzute de lege.

ARTICOLUL 12

Pierderea acțiunilor

În cazul pierderii unor acțiuni proprietarul va trebui să anunțe consiliul de administrație și să facă public faptul prin presă, în cel puțin două ziare de largă circulație din localitatea în care se află sediul societății comerciale.

CAPITOLUL IV

Adunarea generală a acționarilor

ARTICOLUL 13

Atribuții

(1) Adunarea generală a acționarilor este organul de conducere al societății comerciale, care decide asupra activității acesteia și asupra politicii ei economice și comerciale.

(2) Adunările generale ale acționarilor sunt ordinare și extraordinare.

(3) Atribuțiile adunărilor generale ordinare și extraordinare ale acționarilor se diferențiază potrivit legii.

(4) Adunarea generală ordinară a acționarilor are, în principal, următoarele atribuții:

a) aprobă structura organizatorică a societății comerciale și numărul de posturi, precum și normativul de constituire a compartimentelor funcționale și de producție;

b) alege membrii consiliului de administrație și cenzorii, inclusiv cenzorii supleanți, le stabilește remunerația, îi descarcă de activitate și îi revocă;

c) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli și, după caz, programul de activitate pentru exercițiul financiar următor;

d) examinează și aprobă bilanțul contabil și contul de profit și pierderi, după analizarea rapoartelor consiliului de administrație și cenzorilor; aprobă repartizarea profitului conform legii;

e) analizează rapoartele consiliului de administrație privind stadiul și perspectivele societății comerciale, cu referire la profit și la dividende, poziția pe piața internă și internațională, nivelul tehnic, calitatea, forța de muncă, protecția mediului, relațiile cu clienții;

f) hotărăște cu privire la acționarea în justiție a membrilor consiliului de administrație, a directorului general și a cenzorilor pentru pagubele pricinuite societății comerciale;

g) hotărăște cu privire la folosirea dividendelor;

h) hotărăște cu privire la contractarea de împrumuturi bancare pe termen lung, inclusiv a celor externe; stabilește competențele și nivelul de contractare a împrumuturilor bancare curente, a creditelor comerciale și a garanțiilor, inclusiv prin gajarea acțiunilor, potrivit legii;

i) hotărăște cu privire la înființarea și/sau la desființarea de filiale, sucursale, agenții sau reprezentanțe.

(5) Adunarea generală extraordinară a acționarilor are, în principal, următoarele atribuții:

a) hotărăște cu privire la majorarea sau la reducerea capitalului social, la modificarea numărului de acțiuni sau a valorii nominale a acestora, precum și la cesiunea acțiunilor;

b) hotărăște cu privire la modificarea statutului, precum și la transformarea formei juridice a societății comerciale;

c) hotărăște cu privire la fuziunea, divizarea, dizolvarea și lichidarea societății comerciale;

d) hotărăște în orice alte probleme privind societatea comercială, pentru care este cerută aprobarea adunării generale extraordinare.

ARTICOLUL 14

Convocarea adunării generale a acționarilor

(1) Adunarea generală a acționarilor se convoacă de către președintele consiliului de administrație sau de către vicepreședinte, pe baza împuternicirii date de președinte.

(2) Adunarea generală ordinară a acționarilor are loc cel puțin o dată pe an, la două luni de la încheierea exercițiului financiar, pentru examinarea bilanțului contabil și a contului de profit și pierderi pe anul precedent și pentru stabilirea programului de activitate și a bugetului de venituri și cheltuieli pe anul în curs.

(3) Adunarea generală extraordinară a acționarilor se convoacă la cererea acționarilor ale căror acțiuni reprezintă contravaloarea a 10% din capitalul social, la cererea cenzorilor, precum și în cazul în care capitalul social s-a diminuat cu mai mult de 10% timp de 2 ani consecutivi, cu excepția primilor 2 ani de la înființarea societății comerciale.

(4) Adunarea generală a acționarilor va fi convocată de administratori ori de câte ori va fi nevoie, în conformitate cu dispozițiile prezentului statut, cu cel puțin 15 zile înainte de data stabilită.

(5) Convocarea va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și într-un ziar de largă circulație din municipiul Craiova.

(6) Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării generale a acționarilor, precum și ordinea de zi, cu menționarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor acesteia.

(7) Adunarea generală a acționarilor se întrunește la sediul societății comerciale sau în alt loc indicat în convocare.

ARTICOLUL 15

Organizarea adunării generale a acționarilor

(1) Adunarea generală ordinară a acționarilor este constituită valabil și poate lua hotărâri, dacă la prima convocare acționarii prezenți sau reprezentati dețin cel puțin două treimi din capitalul social, iar la a doua convocare, dacă dețin cel puțin jumătate din capitalul social.

(2) Adunarea generală extraordinară a acționarilor este constituită valabil și poate lua hotărâri, dacă la prima convocare acționarii prezenți sau reprezentati dețin cel puțin trei pătrimi din capitalul social, iar la a doua convocare, dacă dețin cel puțin jumătate din capitalul social.

(3) Adunarea generală a acționarilor este prezidată de președintele consiliului de administrație.

(4) Președintele consiliului de administrație desemnează un secretar care să verifice prezența acționarilor și să întocmească procesul-verbal al ședinței adunării generale a acționarilor.

(5) Procesul-verbal al ședinței adunării generale a acționarilor se va scrie într-un registru sigilat și parafat. Procesul-verbal va fi semnat de persoana care a prezidat ședința și de secretarul care l-a întocmit.

(6) La ședințele adunărilor generale ordinare și extraordinare ale acționarilor, în care se dezbate problemele referitoare la raporturile de muncă cu personalul societății comerciale, pot fi invitați reprezentanții sindicatului și/sau reprezentanții salariaților, desemnați potrivit Legii nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată.

ARTICOLUL 16

Exercitarea drepturilor de vot în adunarea generală a acționarilor

(1) Hotărârile adunării generale a acționarilor se iau prin vot deschis.

(2) La propunerea persoanei care prezidează adunarea generală a acționarilor sau a unui grup de acționari prezenți sau reprezentati care dețin cel puțin o pătrime din capitalul social se va putea decide ca votul să fie secret.

(3) Votul secret este obligatoriu pentru alegerea membrilor consiliului de administrație și a cenzorilor, pentru revocarea acestora și pentru luarea hotărârilor referitoare la răspunderea administratorilor.

(4) Hotărârile luate de adunarea generală a acționarilor în limitele legii sau ale actului constitutiv sunt obligatorii chiar și pentru acționarii absenți sau nereprezentati, precum și pentru cei care au votat împotriva.

ARTICOLUL 17

Interesele capitalului de stat sunt reprezentate de Fondul Proprietății de Stat.

CAPITOLUL V

Consiliul de administrație

ARTICOLUL 18

Organizare

(1) Societatea comercială este administrată de către consiliul de administrație, compus din 5 membri care pot fi acționari sau terți, aleși de adunarea generală a acționarilor pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea de a fi realeși pentru noi perioade de 4 ani.

(2) În situația în care se creează un loc vacant în consiliul de administrație, adunarea generală a acționarilor alege un nou administrator, în vederea ocupării locului vacant. Durata pentru care este ales noul administrator pentru a ocupa locul vacant va fi egală cu perioada care a rămas până la expirarea mandatului predecesorului său.

(3) Consiliul de administrație este condus de un președinte.

(4) La prima ședință, consiliul de administrație alege, dintre membrii săi, președintele. Președintele consiliului de administrație este și directorul general al societății comerciale.

(5) Consiliul de administrație se întrunește la sediul societății comerciale ori de câte ori este necesar, dar cel puțin o dată pe lună, la convocarea președintelui.

(6) Consiliul de administrație este prezidat de președinte. Președintele numește un secretar fie dintre membrii consiliului, fie din afara acestuia.

(7) Pentru valabilitatea deciziilor este necesară prezența a cel puțin 3 membri din consiliul de administrație, iar deciziile se iau cu majoritatea membrilor prezenți.

(8) Dezbaterile consiliului de administrație au loc, conform ordinii de zi stabilite pe baza proiectului comunicat de președinte, cu cel puțin 15 zile înainte.

(9) Acestea se consemnează în procesul-verbal al ședinței, care se scrie într-un registru sigilat și parafat de președintele consiliului de administrație.

(10) Procesul-verbal se semnează de toți membrii consiliului de administrație participanți la ședință, inclusiv de secretarul acestuia.

(11) Consiliul de administrație poate delega unuia sau mai multor membri ai săi unele împuterniciri pe probleme limitate și poate recurge la experți pentru studierea anumitor probleme.

(12) În relațiile cu terții societatea comercială este reprezentată de președintele consiliului de administrație, pe baza și în limitele împuternicirilor date de adunarea generală a acționarilor, sau, în lipsa lui, de către vicepreședinte. Cel care reprezintă societatea comercială semnează actele care o angajează față de terți.

(13) Membrii consiliului de administrație vor putea exercita orice act care este legat de administrarea societății comerciale în interesul acesteia, în limita drepturilor care li se conferă.

(14) Președintele consiliului de administrație este obligat să pună la dispoziție acționarilor și cenzorilor, la cererea acestora, registrul acționarilor, precum și registrul ședințelor și deliberărilor adunărilor generale.

(15) Membrii consiliului de administrație răspund individual sau solidar, după caz, pentru prejudiciile aduse societății comerciale, pentru abateri de la statut sau pentru greșeli în administrarea societății comerciale. În astfel de situații ei vor putea fi revocați prin hotărârea adunării generale a acționarilor.

(16) Sunt incompatibile cu calitatea de membru al consiliului de administrație persoanele care, potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare, nu pot fi fondatori, precum și cele care, ele ori soțul, rudele sau afinii lor până la gradul al doilea inclusiv, sunt în același timp patroni sau asociați la societăți comerciale cu capital privat cu același profil sau cu care societatea comercială are relații comerciale directe.

ARTICOLUL 19

Atribuțiile consiliului de administrație

Consiliul de administrație are, în principal, următoarele atribuții:

- a) aprobă angajarea și concedierea personalului și stabilește drepturile, îndatoririle și responsabilitățile acestuia;
- b) stabilește salarizarea personalului angajat, în funcție de studii și de munca efectiv prestată, cu respectarea limitei minime de salarizare prevăzute de lege și de contractul colectiv de muncă;
- c) aprobă operațiunile de încasări și plăți;
- d) aprobă operațiunile de cumpărare și de vânzare de bunuri;
- e) aprobă încheierea și rezilierea de contracte de încheiere;
- f) stabilește tactica și strategia de marketing;
- g) supune anual adunării generale a acționarilor, în termen de 60 de zile de la încheierea exercițiului financiar, raportul cu privire la activitatea societății comerciale, bilanțul contabil și contul de profit și pierderi pe anul precedent, precum și proiectul programului de activitate și proiectul bugetului de venituri și cheltuieli ale societății comerciale pe anul în curs;
- h) rezolvă orice alte probleme stabilite de adunarea generală a acționarilor.

CAPITOLUL VI

Gestiunea

ARTICOLUL 20

Cenzorii

(1) Gestiunea societății comerciale este controlată de acționari și de 3 cenzori și 3 cenzori supleanți, care trebuie să fie acționari, cu excepția cenzorilor contabili.

(2) În perioada în care statul este acționar unic cenzorii sunt reprezentanți ai Ministerului Finanțelor.

(3) Pentru a putea exercita dreptul de control, cenzorilor li se vor prezenta, la cerere, date cu privire la activitatea societății comerciale, la situația patrimoniului, a profitului și a pierderilor.

(4) Cenzorii au următoarele atribuții principale:

- a) în cursul exercițiului financiar verifică gospodărirea mijloacelor fixe și a mijloacelor circulante, portofoliul de efecte, casa și registrele de evidență contabilă și informează consiliul de administrație despre neregulile constatate;
- b) la încheierea exercițiului financiar controlează exactitatea inventarului a documentelor și a informațiilor prezentate de consiliul de administrație cu privire la conturile societății comerciale, la bilanțul contabil și la contul de profit și pierderi, prezentând adunării generale a acționarilor un raport scris;
- c) la lichidarea societății comerciale controlează operațiunile de lichidare;
- d) prezintă adunării generale a acționarilor punctul lor de vedere la propunerile de reducere a capitalului social sau de modificare a statutului și a obiectului de activitate a societății comerciale.

(5) Cenzorii se întrunesc la sediul societății comerciale și iau decizii în unanimitate. Dacă nu se realizează unanimitatea, raportul cu divergențe se înaintează adunării generale a acționarilor.

(6) Cenzorii pot convoca adunarea generală extraordinară a acționarilor, dacă aceasta nu a fost convocată de consiliul de administrație, în cazul în care capitalul social s-a diminuat cu mai mult de 10% timp de 2 ani consecutivi (cu excepția primilor 2 ani de la constituirea societății comerciale) sau ori de câte ori consideră necesar pentru alte situații privind încălcarea dispozițiilor legale și statutare.

(7) Atribuțiile, drepturile și obligațiile cenzorilor se completează cu dispozițiile legale în acest domeniu.

(8) Cenzorii și cenzorii supleanți se numesc pe o perioadă de maximum 3 ani și pot fi realeși.

(9) Sunt incompatibile cu calitatea de cenzor persoanele care intră sub incidența prevederilor art. 18 ultimul alineat din prezentul statut, precum și cele care sunt rude sau afini ai administratorilor până la gradul al patrulea ori soții/soțiile administratorilor, cele care primesc sub orice formă, pentru alte funcții decât cea de cenzor, un salariu sau o remunerație de la administratori sau de la societatea comercială.

CAPITOLUL VII

Activitatea

ARTICOLUL 21

Exercițiul financiar

Exercițiul financiar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie ale fiecărui an. Primul exercițiu financiar începe la data constituirii societății comerciale.

ARTICOLUL 22

Personalul

(1) Personalul de conducere al societății comerciale și cenzorii sunt aleși de adunarea generală a acționarilor. În perioada în care statul este acționar unic personalul de conducere și cenzorii vor fi numiți de împuternicirii mandatați să reprezinte interesele capitalului de stat.

(2) Angajarea și salarizarea personalului se fac conform legislației în vigoare.

(3) Plata salariilor, a impozitelor pe acestea și a cotei de asigurări sociale de stat se va face potrivit legii.

ARTICOLUL 23

Amortizarea mijloacelor fixe

Regimul de amortizare a mijloacelor fixe este aprobat, potrivit legii, de consiliul de administrație al societății comerciale.

ARTICOLUL 24

Evidența contabilă și bilanțul contabil

Societatea comercială va organiza și va conduce contabilitatea în conformitate cu reglementările legale și va întocmi bilanțul contabil și contul de profit și pierderi, cu respectarea normelor metodologice elaborate de Ministerul Finanțelor.

ARTICOLUL 25

Calculul și repartizarea profitului

(1) Profitul societății comerciale se stabilește pe baza bilanțului contabil aprobat de adunarea generală a acționarilor. Profitul impozabil se stabilește în condițiile legii.

(2) Profitul societății comerciale rămas după plata impozitului pe profit se va repartiza conform dispozițiilor legale în vigoare.

(3) Societatea comercială își constituie fondul de rezervă și alte fonduri în condițiile legii.

(4) Plata dividendelor convenite acționarilor se face de societatea comercială, în condițiile legii, în cel mult două luni de la aprobarea bilanțului contabil de către adunarea generală a acționarilor.

(5) În cazul înregistrării de pierderi adunarea generală a acționarilor va analiza cauzele și va hotărî asupra modului în care vor fi suportate aceste pierderi de către acționari.

ARTICOLUL 26

Registrele

Societatea comercială va ține registrele prevăzute de lege.

CAPITOLUL VIII

Schimbarea formei juridice, dizolvarea, lichidarea, litigii

ARTICOLUL 27

Schimbarea formei juridice

(1) Societatea comercială va putea fi schimbată în altă formă de societate prin hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor.

(2) În perioada în care statul este acționar unic schimbarea formei juridice a societății comerciale se va putea face numai cu aprobarea împuterniciților mandatați să reprezinte interesele capitalului de stat.

(3) Noua societate va îndeplini formalitățile legale de înregistrare și publicitate cerute la înființarea societăților comerciale.

ARTICOLUL 28

Dizolvarea

(1) Următoarele situații conduc la dizolvarea societății comerciale:

- imposibilitatea realizării obiectului său de activitate;
- declarația nulității;
- hotărârea adunării generale a acționarilor;
- falimentul;

e) la cererea oricărui acționar, dacă împrejurările de forță majoră și consecințele lor durează mai mult de 8 luni și dacă adunarea generală a acționarilor constată că funcționarea societății comerciale nu mai este posibilă;

f) în cazul și în condițiile prevăzute la art. 153 din Legea nr. 31/1990, republicată;

g) când capitalul social se micșorează sub minimul legal;

h) când numărul acționarilor scade sub numărul legal.

(2) Dizolvarea societății comerciale trebuie să fie înscrisă în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

ARTICOLUL 29

Lichidarea

(1) În caz de dizolvare societatea comercială va fi lichidată.

(2) Lichidarea societății comerciale și repartizarea patrimoniului social se fac în condițiile și cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

ARTICOLUL 30

Litigii

(1) Litigiile de orice fel apărute între societatea comercială și persoanele fizice sau juridice sunt de competența instanțelor judecătorești de drept comun, potrivit legii.

(2) Pentru soluționarea litigiilor izvorând din contractele comerciale încheiate de societatea comercială se poate apela și la arbitraj, în condițiile legii.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

ARTICOLUL 31

Prevederile prezentului statut se completează cu dispozițiile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările ulterioare, ale Codului comercial și cu alte prevederi legale în domeniu.

R E P U B L I C Ă R I

LEGEA Nr. 88/1993*)

privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Instituțiile de învățământ superior se înființează prin lege.

Art. 2. — (1) Instituțiile de învățământ superior funcționează pe principiul nonprofit, în conformitate cu criteriile și standardele de evaluare academică și acreditare prevăzute prin lege.

(2) Instituțiile de învățământ superior sunt, în condițiile legii, universități, institute, academii de studii și altele similare.

Art. 3. — (1) Procesul de acreditare a instituțiilor de învățământ superior cuprinde două faze:

a) autorizarea de funcționare provizorie, care acordă dreptul de organizare a admiterii și de desfășurare a procesului de învățământ;

b) acreditarea, care acordă și dreptul de a organiza examen de licență, de diplomă sau, după caz, de absolvire și de a emite diplome recunoscute de Ministerul Educației Naționale.

(2) Asigurarea calității procesului de învățământ se face prin evaluare periodică.

(3) Evaluarea se face la nivelul specializărilor universitare și/sau la nivelul structurilor instituționale. Evaluarea la nivelul structurilor instituționale se face pentru departamente, colegii, facultăți și/sau instituții de învățământ superior.

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 144 din 27 iulie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 29 iulie 1999, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 88 din 17 decembrie 1993 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 27 decembrie 1993.

(4) Procesul de evaluare academică se realizează prin evaluare internă, în cadrul instituției respective, și prin evaluare externă realizată de către Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare, potrivit legii.

Art. 4. — (1) În vederea evaluării și acreditării instituțiilor de învățământ superior, pentru asigurarea calității procesului de învățământ, se înființează Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare, sub control parlamentar. Consiliul are în subordine comisii de evaluare pe domenii, profiluri și/sau specializări.

(2) Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare este constituit din 19—21 membri și este numit de Parlament, la propunerea Guvernului.

(3) Lista cuprinzând candidații pentru Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare este alcătuită de către Ministerul Educației Naționale pe baza propunerilor senatelor instituțiilor acreditate și se face publică. Contestațiile la această listă se depun la Ministerul Educației Naționale în termen de 15 zile de la publicare. După rezolvarea contestațiilor, Ministerul Educației Naționale definitivează lista cuprinzând candidații și o înaintează Guvernului.

(4) Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare se reînnoiește o dată la 4 ani cu o treime din numărul membrilor săi.

(5) Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare este format din persoane recunoscute pentru competență profesională, probitate morală și imparțialitate.

(6) Președintele, vicepreședintele și secretarul Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare sunt aleși de consiliu, dintre membrii săi, la propunerea ministrului educației naționale.

(7) Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare stabilește comisiile de evaluare și numește membrii acestora din rândul specialiștilor propuși de consiliile facultăților din instituțiile de învățământ superior acreditate.

(8) Comisiile de evaluare sunt organisme permanente compuse din 7—9 membri, care se înlocuiesc în proporție de o treime o dată la 4 ani. Președintele, vicepreședintele și secretarul fiecărei comisii sunt numiți de către Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare.

(9) Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare are dreptul să folosească experți și un aparat tehnic propriu.

(10) Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare și comisiile de evaluare își desfășoară activitatea pe baza regulamentelor aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 5. — (1) Procedura de autorizare pentru funcționarea provizorie cuprinde următoarele operațiuni:

a) instituția interesată în organizarea și desfășurarea unor activități de învățământ superior elaborează un raport de autoevaluare pentru fiecare specializare, pe baza criteriilor generale cuprinse în prezenta lege; raportul de autoevaluare se anexează la cererea înaintată Ministerului Educației Naționale, care verifică legalitatea cererii; acesta transmite de îndată raportul de autoevaluare Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare;

b) comisiile de evaluare prevăzute la art. 4 alin. (7) întocmesc rapoarte de evaluare pe baza analizei raportului de autoevaluare și a verificării îndeplinirii standardelor corespunzătoare criteriilor generale cuprinse în lege, precum și prin vizite la instituția solicitantă;

c) Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare elaborează propriul său raport, pe baza rapoartelor de evaluare ale comisiilor din subordine și a constatărilor proprii, în care propune acordarea sau, după caz, neacordarea autorizației de funcționare provizorie pentru fiecare facultate, colegiu sau specializare în parte; raportul

Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare se transmite Ministerului Educației Naționale și instituției solicitante;

d) în baza raportului Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare și a avizului ministrului, Ministerul Educației Naționale elaborează proiectul de hotărâre a Guvernului, iar Guvernul acordă instituției solicitante autorizația de funcționare provizorie pentru facultățile, colegiile și specializările care îndeplinesc standardele prevăzute în prezenta lege.

(2) Înființarea unei instituții de învățământ superior prin divizare se face prin lege, la propunerea senatului universitar al instituției respective, după parcurgerea procedurilor de evaluare și acreditare.

(3) Înființarea unei instituții de învățământ superior prin reunire de instituții și/sau facultăți se face prin lege, la propunerea senatelor universitare ale instituțiilor implicate, după parcurgerea procedurilor de evaluare și acreditare.

(4) Instituția de învățământ superior înființată potrivit alin. (2) sau (3) trebuie să aibă cel puțin o facultate acreditată cu predare în limba română, la declanșarea procedurii de înființare.

Art. 6. — (1) Procedura de acreditare se declanșează la cererea instituției de învățământ superior interesate, pentru facultățile, colegiile și specializările care îndeplinesc condițiile și standardele prevăzute de lege.

(2) Termenul de depunere a cererii nu poate depăși 2 ani de la data absolvirii celei de-a treia promoții, după obținerea autorizației de funcționare provizorie, sub sancțiunea ridicării autorizației de funcționare provizorie.

(3) Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare, împreună cu comisiile din subordine, întocmește un raport de evaluare, în baza căruia Guvernul inițiază proiectul de lege privind înființarea instituției de învățământ superior cu facultățile, colegiile și specializările propuse spre acreditare.

Art. 7. — (1) În cazul unor rapoarte de evaluare negative pentru toate facultățile, colegiile și specializările, prin hotărâre a Guvernului se retrage autorizația de funcționare provizorie instituției respective, aceasta intrând în procesul de lichidare, începând cu anul I.

(2) În cazul unor rapoarte de evaluare negative numai pentru o parte dintre facultățile, colegiile și specializările instituției, prin hotărâre a Guvernului se retrage autorizația de funcționare provizorie pentru acestea, care intră în procesul de lichidare, începând cu anul I.

Art. 8. — Instituția de învățământ superior autorizată provizoriu are dreptul de a angaja și de a promova prin concurs personal didactic, auxiliar și administrativ, în condițiile legii.

Art. 9. — (1) Facultățile, colegiile și specializările instituției de învățământ superior se supun periodic, din 5 în 5 ani, evaluării academice de către Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare. În situația unui raport nefavorabil al acestuia, Ministerul Educației Naționale avertizează instituția de învățământ superior cu privire la facultatea, colegiul sau specializarea în cauză și, după un an, în baza unei noi evaluări cu rezultat negativ, prin ordin al ministrului educației naționale, se dispune încetarea școlarizării în facultatea, colegiul sau specializarea în cauză începând cu anul I.

(2) Specializările acreditate, pentru care nu sunt depuse rapoarte în vederea evaluării periodice, într-un termen de maximum un ciclu de școlarizare de la data intrării în vigoare a prezentei legi intră în lichidare. Ministerul Educației Naționale este obligat să avertizeze instituția de învățământ superior cu cel puțin 6 luni înainte de expirarea termenului pentru depunerea rapoartelor respective.

(3) În primii 5 ani după obținerea acreditării instituțiile de învățământ superior nou-înființate se supun, după caz,

controalele anuale ale Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare, care monitorizează îndeplinirea standardelor de acreditare. Pentru aceste controale nu se percep taxe.

Art. 10. — (1) În situația în care nici o facultate, nici un colegiu sau nici o specializare a unei instituții de învățământ superior nu mai îndeplinește standardele corespunzătoare criteriilor de evaluare academică la care este supusă periodic, instituția de învățământ prin se desființează prin lege.

(2) Proiectul de lege privind desființarea instituției de învățământ superior se înaintează Parlamentului de către Guvern, la propunerea Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare.

(3) Actul oficial privind desființarea unei instituții de învățământ superior trebuie să reglementeze, în condițiile legii, situația studenților și baza materială.

Art. 11. — Facultățile, colegiile și specializările din instituțiile de învățământ superior în funcțiune la data de 22 decembrie 1989 sunt supuse numai procedurii de evaluare academică periodică, în conformitate cu prevederile art. 9.

Art. 12. — (1) Cheltuielile privind organizarea și funcționarea Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare, ale comisiilor din subordine, precum și ale experților utilizați sunt prevăzute în bugetul propriu.

(2) Instituțiile interesate în organizarea și desfășurarea unei activități de învățământ superior achită la data depunerii cererii o taxă pentru fiecare fază a procedurii de acreditare pentru fiecare facultate, colegiu și specializare, în cuantumul a zece salarii lunare brute de profesor universitar din învățământul de stat, cu vechime maximă.

(3) Pentru evaluarea academică periodică, prevăzută la art. 9 alin. (1), taxa este de trei salarii lunare brute de profesor universitar din învățământul de stat cu vechime maximă, pentru fiecare facultate, colegiu ori specializare.

(4) Pentru evaluarea programelor de studii aprofundate sau master, taxa este de un salariu lunar brut de profesor universitar cu vechime maximă.

(5) Taxa se depune în contul Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare.

Art. 13. — Examenul de licență sau de diplomă ori, după caz, de absolvire, susținut la instituțiile, facultățile, colegiile și specializările acreditate, se desfășoară potrivit criteriilor generale aprobate de Ministerul Educației Naționale și criteriilor specifice aprobate de senatul universitar.

Art. 14. — Diplomele eliberate de instituțiile de învățământ superior pentru absolvenții facultăților, colegiilor sau specializărilor acreditate sunt recunoscute de drept de către Ministerul Educației Naționale.

Art. 15. — Instituțiile de învățământ superior pot organiza admiterea și pot continua activitatea de învățământ la specializările pentru care au obținut autorizația de funcționare provizorie sau acreditarea.

Art. 16. — Au dreptul de organizare a învățământului postuniversitar, inclusiv a doctoratului, numai instituțiile de învățământ superior acreditate care îndeplinesc condițiile stabilite prin lege.

Art. 17. — Rapoartele Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare, precum și avizul ministrului educației naționale se aduc la cunoștință și instituțiilor care solicită organizarea și desfășurarea unei activități de învățământ superior. Avizul ministrului educației naționale se comunică și Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare.

CAPITOLUL II

Criterii și standarde de evaluare academică și acreditare

Art. 18. — (1) Procedura de evaluare academică și acreditare se bazează pe un ansamblu de criterii generale și standarde obligatorii.

(2) Criteriile se referă la domeniile fundamentale de organizare și funcționare specifice instituțiilor de învățământ superior: personal didactic, conținutul învățământului, bază materială, activitate de cercetare și activitate financiară, structuri instituționale, administrative și manageriale, conform legii.

(3) Standardele corespund fiecărui criteriu și indică nivelurile minime obligatorii în procesul de evaluare și acreditare. Aceste niveluri sunt diferențiate pentru perioada funcționării provizorii sau pentru perioada ulterioară înființării prin lege.

Art. 19. — (1) Prin *personal didactic*, conform prezentei legi, se înțelege personalul care desfășoară activități didactice în instituția de învățământ superior.

(2) Personalul didactic trebuie să îndeplinească cerințele legale pentru ocuparea posturilor didactice.

(3) Pentru obținerea autorizației de funcționare provizorie instituția trebuie să aibă la fiecare specializare cel puțin 70% din posturi, constituite conform normativelor legale, acoperite cu cadre didactice titularizate în învățământul superior după normele legale și cel puțin 20% cadre didactice cu titlul de profesor universitar și conferențiar universitar, angajate cu norma de bază sau cu statut de cadru didactic asociat.

(4) Pentru obținerea acreditării instituția de învățământ superior trebuie să aibă, la fiecare facultate, colegiu și specializare, cel puțin 50% din totalul posturilor cadre didactice cu norma de bază sau cu post rezervat, titularizate în învățământul superior conform normelor legale, iar dintre acestea cel puțin 20% să fie profesori universitari și conferențieri universitari.

(5) Pentru obținerea acreditării personalul de conducere al instituției de învățământ superior (rector, prorector, decan, prodecan), precum și șefii de catedră trebuie să fie cadre didactice cu norma de bază în instituție și să aibă gradul de profesor universitar sau conferențiar universitar titular.

Art. 20. — (1) Pentru obținerea autorizației de funcționare provizorie și pentru acreditare planurile de învățământ trebuie să cuprindă discipline obligatorii, opționale și facultative, corespunzător standardelor stabilite pe plan național de către Ministerul Educației Naționale, la propunerea Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare.

(2) Programele analitice ale disciplinelor de studiu trebuie să răspundă aceluiași cerințe ca și planurile de învățământ.

Art. 21. — Organizarea formațiunilor de studiu (serii, grupe, subgrupe) se face cu respectarea normelor legale.

Art. 22. — (1) Pentru obținerea acreditării instituției de învățământ superior titularii de discipline au obligația de a fi elaborat cursuri și alte lucrări necesare procesului de învățământ.

(2) Conducerea instituției de învățământ superior are obligația de a asigura multiplicarea lucrărilor sus-menționate în număr corespunzător și de a le pune la dispoziție studenților.

Art. 23. — (1) În vederea acreditării, primele trei serii de absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior autorizate provizoriu susțin examenul de licență sau, după caz, de absolvire la facultățile, respectiv colegiile, stabilite de Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare.

(2) Din comisiile de examinare nu pot face parte cadrele didactice care au desfășurat activități la facultățile sau colegiile de la care provin candidații care urmează să susțină examenul de licență sau de absolvire, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(3) Diplomele de licență sau, după caz, de absolvire pentru cei care promovează examenele în condițiile prevăzute la alin. (1) se eliberează de instituția organizatoare. În aceste diplome se specifică în mod obligatoriu instituția care a asigurat școlarizarea. Diplomele sunt recunoscute de Ministerul Educației Naționale.

(4) Pentru acreditare, pe lângă îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute de lege, este necesar ca cel puțin 51% din totalul primelor trei serii de absolvenți să promoveze examenul de licență sau de diplomă ori, după caz, de absolvire, până la termenul prevăzut la art. 6 alin. (2). Pentru fiecare serie de absolvenți promovabilitatea în interiorul termenului prevăzut la art. 6 alin. (2) trebuie să fie de cel puțin 40%.

(5) În cazul în care condițiile prevăzute la alin. (4) nu sunt îndeplinite, facultatea, colegiul sau specializarea intră în procesul de lichidare începând cu anul I.

(6) În perioada de funcționare provizorie instituția de învățământ superior este obligată să respecte standardele care au stat la baza acordării autorizației. Structurile instituționale de învățământ superior și condițiile de funcționare a specializărilor pentru care au fost date autorizații de funcționare provizorie pot fi modificate numai în condițiile reluării procedurilor de evaluare. Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare, precum și alte autorități publice abilitate prin lege efectuează controale ori de câte ori se consideră necesar, fără percepere de taxe. În situația în care se constată neîndeplinirea condițiilor prevăzute în prezenta lege se aplică dispozițiile alin. (5).

Art. 24. — (1) Baza materială a instituției de învățământ superior trebuie să corespundă standardelor desfășurării unui proces instructiv-educativ de calitate.

(2) Pentru obținerea autorizației de funcționare provizorie instituția trebuie să facă dovada că dispune de:

- a) spații adecvate procesului de învățământ, în proprietate sau prin închiriere;
- b) laboratoare proprii sau închiriate, cu dotare corespunzătoare pentru un an în avans față de anul școlarizat;
- c) bibliotecă dotată cu sală de lectură și fond de carte propriu corespunzător conținutului disciplinelor predate și nivelului acestora.

(3) Pentru obținerea acreditării instituția de învățământ superior trebuie să facă dovada că în perioada de funcționare provizorie a utilizat cel puțin 25% din venituri pentru investiții în baza materială proprie.

(4) După două cicluri de școlarizare ulterioare înființării prin lege, instituția de învățământ superior trebuie să facă dovada că dispune în proprietate de cel puțin 50% din spațiile de învățământ și că, în toată perioada anterioară, a utilizat cel puțin 25% din venituri pentru investiții în baza materială proprie.

Art. 25. — (1) Instituțiile care solicită autorizația de funcționare provizorie sau acreditarea trebuie să dovedească faptul că personalul didactic și de cercetare propriu desfășoară activități de cercetare științifică valorificate prin publicații, contracte, expertize, consultanță sau prin alte modalități.

(2) În vederea obținerii autorizației de funcționare provizorie sau a acreditării, instituția de învățământ superior trebuie să facă dovada că dispune de structuri de management academic și administrativ, adecvate fiecărei etape.

Art. 26. — La evaluarea academică periodică a facultăților, colegiilor și specializărilor, după caz, acestea trebuie să îndeplinească standardele stabilite pentru procesul de acreditare și celelalte prevederi legale.

CAPITOLUL III

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 27. — Instituțiile cu activități de învățământ superior înființate după 22 decembrie 1989 sunt obligate să solicite autorizația de funcționare provizorie în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 28. — Prin acreditare se recunoaște valabilitatea întregii activități desfășurate de instituțiile de învățământ superior până la data acordării acesteia.

Art. 29. — În înțelesul prezentei legi, filialele instituțiilor, facultăților, colegiilor sau specializărilor sunt considerate unități distincte. Acestea se supun separat procedurii de evaluare academică și acreditare prevăzute în prezenta lege.

Art. 30. — (1) Pot desfășura activități de învățământ superior și pot utiliza denumirile *universitate*, *institut*, *academie de studii* sau altele similare numai instituțiile de învățământ superior autorizate să funcționeze provizoriu sau acreditate.

(2) Desfășurarea de activități de învățământ superior de către unități neautorizate, precum și asumarea denumirii *universitate*, în sensul de instituție de învățământ superior, sau asumarea de calitate și atribuții academice se pedepesc conform legii penale.

(3) Dispozițiile alin. (2) se aplică, treptat, și instituțiilor cu activități de învățământ superior, aflate în lichidare, cărora li s-a retras dreptul de școlarizare începând cu anul I, în condițiile legii.

(4) Instituțiile care desfășoară activitate de învățământ superior sunt obligate să afișeze, la loc vizibil, actele prin care au fost autorizate provizoriu sau acreditate, după caz.

(5) Sesizarea organelor de urmărire penală se face de către Ministerul Educației Naționale, Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare sau de către orice altă persoană fizică sau juridică care se consideră lezată în drepturile sale prin funcționarea instituției în cauză.

Art. 31. — (1) Cadrul didactic cu funcția de bază la o instituție de învățământ de stat sau particular poate efectua activități didactice prin asociere, indiferent de forma de angajare, la alte instituții de învățământ superior, în conformitate cu prevederile legale și cu Carta Universitară.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și personalului didactic asociat instituțiilor de învățământ superior, provenit din alte sectoare de activitate.

(3) Cadrul didactic asociat are obligația de a face cunoscut, prin declarație scrisă, conducătorului instituției în care are funcția de bază, precum și rectorilor instituțiilor la care este asociat, numărul orelor didactice prestate prin asociere.

Art. 32. — (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi Guvernul propune Parlamentului constituirea Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare.

(2) În termen de 30 de zile de la constituire Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare stabilește comisiile de evaluare din subordine și numește membrii acestora.

(3) În același interval Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare elaborează regulamentele proprii de funcționare.

Art. 33. — (1) Desfășurarea de activități de învățământ superior și eliberarea de acte de studii, în alte condiții decât cele prevăzute prin prezenta lege, atrag răspunderea civilă sau penală, după caz, a celor vinovați.

(2) Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare face publică lista cuprinzând facultățile, colegiile și specializările care nu au fost autorizate provizoriu sau acreditate.

(3) Perceperea de taxe școlare și eliberarea de acte de studii, în cadrul unei activități desfășurate în alte condiții decât cele prevăzute de prezenta lege, atrag răspunderea civilă sau penală, după caz, a celor vinovați.

Art. 34. — (1) Se consideră desființată o specializare pentru care, din diferite motive, instituția nu a mai școlari-zat, începând cu anul I, o perioadă minimă egală cu un

ciclu de școlarizare. Reluarea activității la aceste specia-lizări presupune o nouă autorizare de funcționare.

(2) Desființarea instituției de învățământ superior se face în momentul încetării totale a activității acesteia din diferite motive sau în cazul în care se constată că instituția desfășoară activități ostile statului român sau în contradicție cu legile și cu Constituția României.

ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 19/1997*) privind transporturile

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță stabilește normele generale aplicabile modurilor de transport rutier, feroviar, naval și aerian din cadrul sistemului național de transport, precum și atribuțiile și răspunderile autorităților competente de reglementare, coordonare, control, inspecție și supraveghere cu privire la activitățile de transport și la mijloacele de transport.

(2) Dispozițiile prezentei ordonanțe constituie cadrul general aplicabil tuturor actelor normative specifice modurilor de transport și activităților conexe acestora.

Art. 2. — Sistemul național de transport are caracter strategic, constituie parte integrantă a sistemului economic și social și are următoarele componente:

- a) infrastructurile de transport rutier, feroviar, naval și aerian;
- b) mijloacele de transport;
- c) operatorii de transport și ai activităților conexe transporturilor.

Art. 3. — Principalele obiective ale sistemului național de transport sunt:

- a) realizarea conectării tuturor localităților la rețeaua națională de transport;
- b) asigurarea dreptului la liberă circulație a cetățenilor;
- c) asigurarea liberei circulații a bunurilor;
- d) asigurarea efectuării transporturilor care privesc siguranța națională;
- e) asigurarea racordării lui la sistemele internaționale de transport;
- f) participarea la dezvoltarea economică și socială a țării.

Art. 4. — Dezvoltarea sistemului național de transport se realizează ținându-se seama de următoarele cerințe:

- a) promovarea programelor naționale de realizare a unei dezvoltări durabile a economiei naționale;
- b) nevoile de apărare a țării;
- c) asigurarea unui nivel ridicat de siguranță a traficului;
- d) eficiența economică;
- e) asigurarea condițiilor de conservare și de protejare a mediului;
- f) utilizarea rațională a energiei;
- g) respectarea convențiilor și acordurilor internaționale la care România este parte.

Art. 5. — (1) Modurile de transport, parte integrantă a sistemului național de transport, care fac obiectul dispozițiilor prezentei ordonanțe, sunt:

- a) transportul rutier;

- b) transportul feroviar;
- c) transportul naval;
- d) transportul aerian;
- e) transportul multimodal și combinat.

(2) Fiecare mod de transport are în componere infrastructura de transport, mijloacele de transport, operatorii de transport și ai activităților conexe acestora.

(3) Ministerul Transporturilor coordonează modurile de transport printr-o abordare multimodală, ținând seama de capacitățile existente sau de cele prevăzute pentru fiecare mod de transport și de promovarea unei dezvoltări raționale a transporturilor combinate, cu respectarea reglementărilor specifice fiecărui mod de transport.

Art. 6. — Statul sprijină dezvoltarea și funcționarea transportului public, subvenționează sau, după caz, susține financiar transportul public de călători, garantează libera inițiativă și autonomia transportatorilor și asigură condițiile unei concurențe loiale între modurile de transport și între diferitele categorii de transportatori.

Art. 7. — Utilizatorii de transporturi au acces egal și nediscriminatoriu la infrastructurile de transport de interes public, pot alege liber modul de transport prin care își exercită dreptul de a se deplasa, au posibilitatea de a efectua ei înșiși transportul ori de a apela la serviciile unui transportator liber ales.

Art. 8. — În toate raporturile generate de activitatea de transport protecția vieții umane și a mediului este prioritară.

Art. 9. — (1) Infrastructurile de transport sunt destinate desfășurării activităților de transport, activităților conexe transporturilor și activităților privind administrarea infrastructurilor respective. Infrastructurile destinate activităților de transport sunt rețelele de căi rutiere, feroviare, navale și aeriene.

(2) Mijloacele de transport sunt mijloace mobile, cu sau fără propulsie, amenajate pentru transportul de persoane sau de bunuri, special destinate să se deplaseze pe o cale de comunicație rutieră, feroviară, navală sau aeriană.

(3) Operatorii de transport sunt transportatori, români sau străini, care au acces egal și nediscriminatoriu la infrastructura deschisă accesului public. Prin *transportatori* se înțelege persoanele fizice sau juridice, autorizate să efectueze transporturi, interne sau internaționale, de persoane sau de bunuri, în interes public sau în interes propriu, cu mijloace de transport deținute în proprietate sau cu chirie.

(4) Operatorii activităților conexe transporturilor sunt persoane fizice sau juridice care efectuează activitățile ce se desfășoară în legătură cu/sau în timpul transportului.

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 197 din 4 noiembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 11 noiembrie 1998, dându-se articolelor și alineatelor numerotarea corespunzătoare.

Ordonanța Guvernului nr. 19 din 18 august 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 20 august 1997.

CAPITOLUL II

Autoritățile competente. Atribuții

Art. 10. — Ministerul Transporturilor este organ de specialitate al administrației publice centrale și în această calitate are următoarele atribuții:

- a) elaborează strategiile de dezvoltare a activităților de transport;
 - b) elaborează și supune aprobării Guvernului programele de modernizare și dezvoltare a infrastructurilor de transport deschise accesului public, aparținând domeniului public;
 - c) asigură administrarea infrastructurilor de transport deschise accesului public de interes național, aparținând domeniului public al statului;
 - d) asigură tuturor utilizatorilor acces egal și nediscriminatoriu la infrastructurile de transport deschise accesului public;
 - e) asigură beneficiarilor de transport dreptul de a alege liber modul de transport, transportatorul și mijlocul de transport;
 - f) sprijină dezvoltarea și funcționarea transportului public;
 - g) stimulează libera inițiativă și asigură autonomia transportatorilor;
 - h) asigură condițiile unui mediu concurențial normal în interiorul fiecărui mod de transport, precum și între modurile de transport;
 - i) asigură efectuarea transporturilor militare și a transporturilor de intervenție în caz de calamități naturale sau în alte situații deosebite;
 - j) asigură dezvoltarea cercetării în transporturi, în corelare cu programele naționale de cercetare;
 - k) elaborează politica economică în domeniul transporturilor;
 - l) elaborează politici pentru dezvoltarea transporturilor multimodale și a transportului combinat;
 - m) elaborează politici de dezvoltare echilibrată a tuturor modurilor de transport;
 - n) asigură gestionarea proprietăților publice și private ale statului din domeniul transporturilor, atribuite în administrare prin lege;
 - o) gestionează resursele financiare alocate prin bugetul de stat, resursele din fondurile speciale pentru dezvoltarea infrastructurilor de transport sau din creditele externe garantate de stat;
 - p) aprobă sau supune spre aprobare Guvernului, după caz, tarife sau taxe de utilizare a infrastructurilor de transport deschise accesului public, aparținând domeniului public al statului;
 - r) clasifică infrastructurile de transport în conformitate cu standardele naționale și internaționale;
 - s) organizează activitatea pentru constituirea fondului propriu de date statistice din domeniul transporturilor;
 - t) autorizează funcționarea porturilor, aerodromurilor civile, gărilor și a autogărilor;
 - u) stabilește legături cu ministere similare, cu alte autorități publice și organizații, precum și cu persoane juridice sau fizice din țară sau din străinătate.
- Art. 11. — Pentru realizarea obiectivelor politicii guvernamentale în domeniul transporturilor Ministerul Transporturilor poate încheia contracte de activitate pentru unul sau mai mulți ani cu agenți economici din domeniul transporturilor, stabilind obiective specifice și mijloace tehnice și economice pentru realizarea acestora. Contractele de activitate încheiate se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 12. — Ministerul Transporturilor este autoritatea de stat în domeniul transporturilor feroviare, rutiere, maritime, pe apele interioare, aeriene, multimodale și combinate, având următoarele atribuții:

- a) reprezintă Guvernul în domeniul transporturilor în organismele internaționale și în relațiile bilaterale cu alte state;
- b) elaborează și promovează acte normative și norme destinate asigurării compatibilității sistemului național de transport cu sistemele de transport internaționale;
- c) emite norme tehnice obligatorii pentru construcția, modernizarea, întreținerea și exploatarea infrastructurilor de transport;
- d) emite norme tehnice obligatorii pentru construcția, inspecția tehnică și exploatarea mijloacelor de transport, inclusiv norme referitoare la protecția mediului;
- e) stabilește nomenclatorul de funcții și de personal care lucrează în transporturi sau concură la siguranța traficului;
- f) emite norme obligatorii de atestare, certificare, licențiere și brevetare a personalului care lucrează în transporturi sau concură la siguranța traficului și stabilește condițiile de suspendare sau de anulare a atestatelor, certificatelor, licențelor sau brevetelor acordate;
- g) organizează examene și autorizări și emite atestate, autorizații, certificate, licențe și brevete pentru personalul din transporturi, precum și pentru operatori;
- h) stabilește programe de pregătire și perfecționare pentru personalul de siguranță din transporturi și organizează desfășurarea acestora;
- i) emite norme obligatorii de licențiere și autorizare a agenților economici care efectuează sau vor efectua activități de transport ori activități specifice siguranței traficului și stabilește condițiile de acordare, de suspendare sau de anulare a licențelor și autorizațiilor;
- j) emite norme obligatorii de siguranță a traficului în transporturile rutiere, feroviare, navale, aeriene, precum și pentru transportul multimodal și combinat și supraveghează respectarea acestora;
- k) emite norme obligatorii pentru efectuarea transporturilor de mărfuri periculoase;
- l) acordă sau retrage dreptul de arborare a pavilionului românesc navelor sau aeronavelor civile, în condițiile legii;
- m) certifică starea tehnică a mijloacelor de transport din domeniul civil, în conformitate cu reglementările naționale și internaționale;
- n) stabilește organizarea regională a transporturilor rutiere, feroviare, navale și aeriene. Aprobă utilizarea spațiului aerian, a căilor navigabile din apele naționale și internaționale, cu acordul organelor abilitate ale Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului de Interne;
- o) aprobă survolarea spațiului aerian al României, decolarea și aterizarea aeronavelor civile de pe/și pe aeroporturile situate pe teritoriul României;
- p) asigură dirijarea aeronavelor în spațiul aerian al României și a navelor în apele naționale navigabile, în conformitate cu reglementările naționale și internaționale;
- q) exercită activitatea de registru, de inspecție și de control în transporturi;
- r) acordă permisiunea de intrare și de plecare a navelor românești și străine în/și din porturile civile românești;
- s) stabilește condițiile de înmatriculare a navelor, aeronavelor, autovehiculelor și a materialului rulant;
- ș) asigură certificarea de tip și individuală a mijloacelor de transport;
- t) supraveghează navele, indiferent de pavilionul acestora, în apele naționale navigabile;

- u) gestionează frecvențele de comunicații alocate;
- v) poate acorda, pe bază de reciprocitate, dreptul de utilizare gratuită a infrastructurilor de transport pentru utilizatorii străini;
- x) autorizează efectuarea lucrărilor care afectează zonele de siguranță și de protecție a infrastructurilor, deschise accesului public;
- y) stabilește zonele obligatorii de pilotaj în apele naționale navigabile;
- z) anchetează evenimentele sau accidentele grave produse în activitățile de transport;
- w) asigură, prin rețeaua proprie, controlul medico-sanitar specific siguranței circulației și navigației și controlul sanitar-veterinar specific tuturor modurilor și activităților de transport.

Art. 13. — (1) Ministerul Transporturilor stabilește condițiile tehnice, regulile de siguranță și modalitățile de inspecție și de control aplicabile diferitelor moduri de transport.

(2) Ministerul Transporturilor poate desemna organisme tehnice specializate, însărcinate să elaboreze și să pună în aplicare normele tehnice și reglementările corespunzătoare, să asigure pregătirea profesională și perfecționarea personalului din transporturi, să efectueze certificarea și înmatricularea mijloacelor de transport și să asigure inspecția și controlul acestora.

(3) Ministerul Transporturilor asigură, direct sau prin delegare de competență, prin instituții publice subordonate sau prin societăți comerciale autorizate, controlul tehnic și inspecția de siguranță a traficului pentru transportul feroviar, auto, aerian, maritim, fluvial, pe apele interioare, multimodal și combinat.

(4) Instituțiile publice și societățile comerciale prevăzute la alin. (2) și (3) se vor finanța integral din tarife, taxe și comisioane obținute din prestările de servicii specifice.

Art. 14. — (1) Regimul tarifelor percepute pentru eliberarea de autorizații și licențe și al redevențelor se stabilește prin hotărâre a Guvernului, iar regimul taxelor de acces la infrastructurile de transport de interes public, precum și cel al fondurilor speciale constituite din sume încasate cu titlu de taxe se stabilesc printr-o lege specială.

(2) Tarifele pentru cursurile de pregătire profesională și de examinare, în vederea obținerii certificatelor de capacitate, a licențelor și a brevetelor, se stabilesc de către Ministerul Transporturilor.

Art. 15. — Ministerul Transporturilor, consiliile județene sau consiliile locale pot asigura, conform legii:

a) în sfera de administrare a infrastructurii de transport de interes public, amplasarea și întreținerea unui sistem unitar informațional privind transportul public de persoane. Modul unitar de prezentare a sistemului informațional va fi stabilit prin norme de către Ministerul Transporturilor;

b) stabilirea unor plafoane ale tarifelor și taxelor, reduceri sau scutiri de tarife și taxe ori condiții tarifare speciale pentru unele categorii de persoane fizice sau juridice, atunci când factori sociali impun acest lucru. În aceste cazuri transportatorul va primi o compensație în bani din partea Guvernului sau, după caz, din partea autorităților publice locale, destinată să acopere costul real al transportului și să mențină serviciul public de transport.

Art. 16. — Pentru asigurarea transportului public de persoane, precum și pentru aprovizionarea populației cu produse de strictă necesitate în zonele izolate sau greu accesibile, statul va subvenționa cheltuielile suplimentare ale transportatorilor, la cererea justificată a consiliilor județene.

CAPITOLUL III

Proprietatea publică și privată în domeniul transporturilor

Art. 17. — (1) Proprietatea publică în domeniul transporturilor este constituită din infrastructura deschisă accesului public, precum și din bunurile de interes public, stabilite prin lege.

(2) Alte bunuri din domeniul transporturilor, ce aparțin statului sau unităților administrativ-teritoriale, constituie proprietatea privată a acestora.

Art. 18. — (1) Bunurile, proprietate publică sau privată a statului din domeniul transporturilor, pot fi date în administrare, prin hotărâre a Guvernului, instituțiilor publice din subordinea Ministerului Transporturilor ori pot fi închiriate sau concesionate în condițiile legii.

(2) Bunurile, proprietate publică sau privată din domeniul transporturilor, administrate de unitățile administrativ-teritoriale, pot fi închiriate sau concesionate în condițiile legii.

CAPITOLUL IV

Executarea transporturilor

Art. 19. — (1) Ministerul Transporturilor elaborează și supune aprobării Guvernului schema rețelei naționale de transport, care are ca obiective asigurarea deplasării persoanelor și a mărfurilor între toate localitățile țării, precum și conectarea infrastructurilor naționale de transport la principalele infrastructuri de transport internațional.

(2) Consiliile județene împreună cu consiliile locale vor elabora schema rețelei locale de transport, care va fi avizată de către Ministerul Transporturilor.

(3) Schema rețelei naționale de transporturi va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului.

Art. 20. — (1) Transportul de persoane sau de bunuri poate fi transport în interes public sau transport în interes propriu.

(2) Transporturile executate de persoane juridice sau fizice, în condiții nediscriminatorii de acces pentru terți, pe baza unui contract de transport, contra plată, sunt transporturi în interes public, denumite în continuare *transporturi publice*.

(3) Contractul de transport se încheie între transportator și beneficiarul de transport și se probează, pentru transportul de persoane, printr-un titlu de transport înmănat pasagerului, iar pentru transportul de mărfuri, printr-un document specific de transport.

(4) În cazul transporturilor de persoane în regim de taximetrie se va stabili prin norme ale Ministerului Transporturilor și ale consiliilor locale modul cum se aplică prevederea de la alin. (3).

(5) Contractul de transport poate fi încheiat direct cu transportatorul sau prin intermediari de transport, autorizați de Ministerul Transporturilor.

Art. 21. — (1) Transportul în interes personal, executat de persoane fizice în vederea asigurării deplasării unor persoane sau bunuri, precum și transportul în folos propriu, organizat de persoane fizice sau juridice pentru activitățile proprii, cu mijloacele de transport pe care le dețin în proprietate sau le folosesc în baza unui contract de închiriere, este transport în interes propriu.

(2) Transportul în folos propriu de bunuri și de persoane trebuie să constituie accesoriul unei alte activități economice executate de persoana care îl organizează, iar bunurile transportate trebuie să fie proprietatea acesteia ori să fie rezultatul activității sale.

(3) Transporturile în interes propriu de persoane sau de bunuri se execută fără perceperea unui tarif sau a echivalentului acestuia în bunuri sau servicii.

Art. 22. — (1) Persoanele fizice sau juridice care efectuează transporturi de bunuri și de persoane, altele decât cele în interes personal, se autorizează de către Ministerul Transporturilor.

(2) Evidența autorizațiilor se ține de către Ministerul Transporturilor în registre unice, pe moduri de transport.

(3) Se exceptează persoanele fizice sau juridice care efectuează transporturi în regim de taximetrie.

(4) Pentru transporturile de bunuri și de persoane, efectuate în interes propriu de către Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și de către alte instituții componente ale sistemului național de apărare, autorizațiile se acordă de către organele proprii ale acestora.

Art. 23. — Tarifele transporturilor publice se formează liber și concurențial pe baza cererii și a ofertei.

CAPITOLUL V

Investițiile în transporturi

Art. 24. — (1) Obiectivele de investiții privind infrastructurile de transport deschise accesului public, echipamentele și tehnologiile aferente acestora, aflate în administrarea Ministerului Transporturilor, se stabilesc de către acesta, pe baza unor evaluări economice și financiare și a unor criterii de eficiență în cadrul aceluiași mod de transport sau între moduri diferite ori combinații de moduri de transport.

(2) Obiectivele de investiții privind infrastructurile de transport deschise accesului public și echipamentele aflate

în administrarea autorităților publice locale se stabilesc de către acestea.

Art. 25. — (1) Mijloacele de finanțare necesare realizării noilor infrastructuri sau modernizării infrastructurilor existente pot proveni din fonduri speciale, constituite pentru fiecare mod de transport din reinvestirea profitului obținut, din credite bancare interne sau externe, de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, după caz, precum și din alte surse constituite conform legii.

(2) Autoritățile administrației publice locale, precum și agenții economici sau utilizatorii pot participa, în condițiile legii, la finanțarea infrastructurii de transport de interes local sau regional.

(3) Utilizarea spațiului aerian, a infrastructurilor de transport deschise accesului public, aparținând domeniului public, și a dotărilor adiacente se face cu perceperea unor taxe, redevențe și tarife, care alimentează fondurile speciale pentru infrastructura fiecărui mod de transport.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 26. — Dispozițiile specifice fiecărui mod de transport se stabilesc prin legi speciale.

Art. 27. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

Art. 28. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe orice dispoziții contrare se abrogă, cu excepția celor care reglementează în acest domeniu competențele instituțiilor componente ale sistemului național de apărare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 64690427282 Banca Comercială Română — S.A., sectorul 5.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro